

Vanmiddag wil ik het met je hebben over het *'delen van de liefde'*, als antwoord op de onrust in de wereld en in ons hart.

Kan dat? Kun je spreken over *liefde in een wereld boordevol nood?*

Ja. En het gaat vandaag specifiek over jou en mij.

De vraag is namelijk: hoe heb jij je in de afgelopen maanden opgesteld, bijvoorbeeld als het gaat om het conflict in Israel? Ik noem dat nu, maar het kan óók gaan over de coronatijd met al haar maatregelen. Of over één van je kleinkinderen, die zich in een andere kerk 'opnieuw liet dopen'. Of over welke liederen er op de begrafenis van je broer of zus gezongen moesten worden. Hoe heb jij je opgesteld? Zijn mensen dichterbij de Liefde (want: **God is Liefde**) gekomen door jouw opstelling, of zijn ze van Hem weggeduwd?

Toegegeven, het is een wat 'kritische vraag'. Eind vorig jaar raakte me de geschiedenis van de schepping opnieuw. Adam en Eva leven in het Paradijs en ze wandelen met God. Dat moet wel héél bijzonder zijn.

Met Hem communiceren, genieten van Zijn schepping, onderdeel zijn van een harmonisch geheel zonder wanklank.

Maar dan komt dat moment dat Eva en Adam verleid worden: *'Heeft God werkelijk gezegd dat jullie van geen enkele boom in de tuin mogen eten?'* (Genesis

3: 1). Eva ontkent dat: 'nee hoor, we mogen juist van alles eten, behalve van de boom in het midden van de tuin.' De slang bevestigt dat en legt uit waarom God dat gebod zou hebben gegeven: **omdat Hij weet dat je dan als Hem zult zijn en kennis zult hebben van goed en kwaad...**

Eva en Adam gaan overstag en het betekent een einde aan de harmonie die er tot dat moment bestond. Wat was er zo heftig aan de nieuwe situatie? Dit: **de mens wist vanaf nu van goed en kwaad. Ik wil je vragen om daar even goed over na te denken.** (...) Zal ik het even anders zeggen? **Je moet overal wat van vinden.** Je moet een mening hebben. En dat is dódelijk vermoeiend. Als je ergens anders over denkt dan de meerderheid, dan ben je fout en word je weggezet. Je krijgt een sticker.

Goed of fout. Wij definiëren dat vaak als iets moois, iets goeds, dat je zelf mag kiezen en zo..., maar het is het gevolg van de zondeval. Maar straks, in Gods eeuwigheid is dat niet meer nodig. **Dan ben je af van die vermoeiende gedachten dat je overal een mening over moet hebben. Daar is God alles en in allen.** Eindelijk bevrijd van onszelf, van dat onderscheid 'goed en kwaad'. Iets waar je naar mag verlangen! Nou, kun je daar nu al iets van krijgen?

Jazeker.

Als Jezus spreekt over die eeuwigheid en ook over het laatste oordeel waar Hij (let op, *alleen* Hij!) beslist wie er met God zal zijn..., dan gebruikt Hij een heftig, maar heel mooi beeld, te vinden in Matteüs 25: 31-46. Ik lees een klein stukje: *Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door luister en in gezelschap van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon. Dan zullen alle volken voor Hem worden samengebracht en zal Hij de mensen van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt...*

En dan komt het. Tegen de schapen zegt Hij dat mensen voor altijd bij Hem mogen zijn, want: *Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij op, Ik was naakt en jullie kleedden Mij. Ik was ziek en jullie bezochten Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Mij toe.*

En wat is de reactie van die groep? Klappen ze in hun handen en zeggen ze: 'eindelijk, ons verdiende loon!?' Nee! Ze kijken vertwijfeld om zich heen en zeggen: 'Huh? Wat zegt U nu? Dat hebben wij toch helemaal niet gedaan!?'

Waarna Jezus het zegt: *Jawel, want alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringste van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.*

Ik vind dat zó mooi. Deze mensen zijn op aarde niet bezig geweest met de vraag 'hoe kunnen we iets goeds doen', of: 'we moeten nu wel iets goeds doen'. Of: 'hoe

bereiken we de hemel'. Nee! Dat wat jij aan anderen hebt gedaan, dat heb je aan Jezus gedaan! Simpel gezegd: **gewoon dóen dus!**

Gewoon liefhebben, in plaats van je af te vragen wie of wat goed of fout is.

Want als je dát doet, dan loop je maar zo het risico dat Jezus straks tegen je zegt: 'Ga maar weg, voor jou is die hemelse heerlijkheid er niet, want Ik was hongerig en je deed niets. Ik was ziek en je bezocht me niet.' En ook dan zijn er mensen die zeggen: 'Huh? Hoezo dan!?' Als we wisten dat U honger zou hebben, ja, dan zouden we U natuurlijk zeker te eten hebben gegeven!'

Wat is er met deze mensen aan de hand? Dit: ze zijn te druk met de vraag 'wat moet ik doen, wat is goed, wat is fout, wat heeft hij wel of niet gedaan, waardoor hij in de gevangenis zit, waarom kan hij of zij niet rondkomen, besteedt hij mijn hulp wel op de goede manier...'. **Je zit vast in je goed-en-fout-denken.** Dat wat er gebeurde na de zondeval. Je gaat *beoordelen, als God*. Maar je hebt slechts *de opdracht om liefde uit te delen...* gewoon omdat dit bij je mens-zijn hoort, waarna je (nota bene zonder dat je het verwachtte!) op een dag zult horen: *dat deed je niet voor die ander, maar dat deed je voor Mij. Door je naaste lief te hebben, had je God lief boven alles.*

Hoewel ik weet dat de Bijbel óók oproept om je kennis te vermeerderen, te groeien in genade, wens ik je vandaag **weinig kennis van goed en kwaad en veel, heel veel uitdelen én ontvangen van liefde.** Amen

